

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando

een
Gelukkig
en

een
Gezond
2021

A.N.P.C.V. Regionale Leuven

Every man an emperor

Monty

www.paracommando-vriendenkring-leuven.be

Het bestuur

Erevoorzitter & Redactie

Chris. Vandeput
Bergenstraat, 58
3020 – Herent
GSM: 0476676285

e-mail: vandeputchris@gmail.com

Voorzitter & PR & Vertalingen

Robert Roger
Biezebeemden, 6
3272 - Scherpenheuvel
Tel: 013/777230 - GSM: 0475582532

e-mail: esr@skynet.be

Secretaris & 2de Vaandeldrager & Sociale activiteiten

Jos AERTS
Gijzelaarsstraat, 32
3000 – LEUVEN
GSM: 0498838043

e-mail: jozef.aerts1@pandora.be

Penningmeester:

Dominique DE GEEST (Dompi)
Franz Schollaertstraat, 2
3010 _ KESSEL-LO (Leuven)
GSM: 0499315652

e-mail: dompimarleen@hotmail.com

Logistiek:

Johan Van Herzele
A. Wouterstraat, 33
3012 - Wilsele
GSM: 0476/739823

e-mail: johanvanherzele@hotmail.com

Schoot verantwoordelijke & POC S2:

Johnny Willems
Vijfbunderstraat, 6
3001 – Leuven
GSM: 0476/483281

e-mail: willejohn@hotmail.com

Marssectie:

Herman Bruers
Wittevrouwestraat, 74
3020 – Herent
GSM: 0493/198435

e-mail: bruersherman@gmail.com

Webmaster

Inge Peeters:

e-mail: anpcvleuven@gmail.com

Vaandeldrager 1:

Filip Thiebaut
Eversestraat, 128
1932 – Zaventem
GSM: 0474723233

e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com

1. Inhoud

1. Bestuur	2
2. Inhoud	3
3. Woord van	
3.1. De voorzitter.	4
3.2. De secretaris	4
3.3. De penningmeester	5
3.4. De redacteur.	5
3.5. BELANGRIJK BERICHT	5
4. Voorbije activiteiten al dan niet afgelast.	5
4.1. Maandelijks schietbeurt. AFGELAST.	5
4.2. Herdenking DETMOLD. In beperkte kring. Getuigenis	6
4.3. 11 November Herdenking Wapenstilstand WO I. AFGELAST.	10
4.4. 14 November jaarlijks Korpsmaal. 40 Jaar bestaan ANPCV Reg. Leuven. AFGELAST.	11
4.5. 15 November Koningsdag Te Deum AFGELAST.	12
4.6. 21 November “Red & Black Dragon Mars” AFGELAST. Artikel	12
5. Toekomstige activiteiten.	
5.1 Door de regionale Leuven.	15
5.1.1. Maandelijks schietbeurt ONDER VOORBEHOUD.	15
5.1.2. 22 Januari 2021 A.V. Regionale Leuven. ONDER VOORBEHOUD.	15
5.1.3. 22 Januari Nieuwjaars receptie. ONDER VOORBEHOUD.	15
5.1.4. A.V. bij Union Nationale des Parachutistes Section 591 Lille ONDER VOORBEHOUD.	15
5.1.5. 12 Juni Jaarlijkse B.B.Q.	15
5.2 Door andere regionale.	16
5.2.1. Choucroute bij de Regionale Brabant ONDER VOORBEHOUD.	16
5.2.2. Pannenkoekenbak bij de regionale Antwerpen ONDER VOORBEHOUD	16
5.3. Door de Nationale.	16
5.3.1. Jaarlijkse Nationale Algemene Vergadering ONDER VOORBEHOUD.	16
6. Voor u gelezen.	16
6.1. S.O.R. Voortdurend blijven groeien	16
6.2. De hoge ambities van het S.O.R.	16
6.3. Nieuwe reserveparachutes voor Schaffen31	20
6.4. Verzekering voor onze soldaten	20
6.5. Militair vliegveld te Schaffen	21
6.6. 60jaar geleden Luchtbrug Congo – Zaventem	22
6.7. CHOD 3Para in de bloemetjes gezet	26

De wekelijkse bijeenkomsten gaan door iedere donderdag te 20.00 uur in het “Pakenhof” (naast de kerk) Pakenstraat, 83 te Heverlee – Frans Claes verwittigen 0478 333368

Onze maandelijkse werkvergaderingen, gaan door in het Kwartier Cdt De Hemptinne te Heverlee (Blok R Lokaal) om 13.00.

De mogelijkheid bestaat middagmaal te nemen om 12.00 uur Johnny WILLEMS verwittigen aub

Lidgelden 2020:

Para-Commando's oudgediende en beroeps: 20 €

Cadetten: 7,50 €

Sympathisanten: 30 €

De lidgelden kunnen gestort worden op rekening: BE28 0010 8937 9920

van Para-Commando Vriendenkring Leuven Gijzelaarsstraat, 32 3000-LEUVEN

2. Woord van:

2.1. De voorzitter

Beste Para-Commando's, Sympathisanten en Vrienden

Het jaar 2020 is alweer voorbij!

Een jaar dat we niet snel zullen vergeten, onze vrijheid ging verloren door een onzichtbare vijand namelijk, een virus, genaamd Covid 19.

We steunen hen bij wie het noodlot toesloeg

Gelukkig schijnt er nu weer licht aan het einde van de tunnel, samen met jullie kijken we nu uit naar een nieuwe lente vol vrijheid en met minder eenzaamheid

Dit jaar er zal geen fysieke algemeen vergadering gehouden worden en dat door het virus Covid 19 Het volledig bestuur stelt zicht terug kandidaat voor 2021

Als er voor 2021 nieuwe kandidaten zijn deze moeten hun kandidatuur per post of via email naar de secretaris toesturen en dat voor de 15 januari 2021 (adres in het tijdschrift)

Voor nu alvast een goed en liefdevol Nieuwjaar voor iedereen

Who Dares Win, United We Conquer, Never Surrender

Roger Robert (Rob)

Voorzitter ANPCV Leuven

3.2. De secretaris.

Eerst en vooral wens ik aan alle leden van onze vriendenkring al het beste voor 2021, maar vooral een goede gezondheid.

Als u van adres veranderd, gelieve mij te verwittigen.

Ook doe ik een oproep aan diegenen die een email hebben. Stuur mij een email, zodoende heb ik jouw emailadres. Dit adres wordt alleen gebruikt van alles wat onze Vriendenkring Leuven betreft. Dus geen reclame, mopjes enz....

Jos

HAROL® van der MEERSCH
ramen ,deuren ,rolluiken en sectionale poorten

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge
Tel,Fax 016502686
<http://www.van-der-meersch.be/contact>

3.3. De Penningmeester.

Beste Leden en Sponsors.

Alvast een dikke DANK U WEL voor onze Sponsors. Het zijn voor iedereen geen gemakkelijke tijden. Ik zou dan nog eens een oproep willen doen aan onze leden om hun lidgeld te willen storten. Alvast hartelijk bedankt.

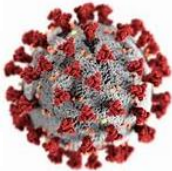
Voor iedereen een hoopvol jaar 2021.

Penningmeester

Dompi

3.4 De redactie.

Eindelijk het einde van 2020. Wat een bijzonder en in veel opzichten heftig jaar was.

We hebben met z'n allen gevochten tegen het Corona-virus. We hebben geleden onder gevolgen daarvan. We hebben mogelijkheden gezocht en zijn met onmogelijkheden geconfronteerd. De redactie heeft er het beste van proberen te maken.

De Redactie wenst u met uw naasten sfeervolle Kerstdagen en een heel goed 2021!

Met ParaCdo groeten,

Chris.VANDEPUT

Redacteur en erevoorzitter

3.5. Zeer belangrijk bericht

Onze regionale Leuven is een regionale die niet in zijn eigen 'Bubbel' wil blijven zitten maar contacten onderhoudt zowel in binnenland (Brabant, Antwerpen en Mene) maar ook in het buitenland (Union Nationale.Parachutistes van Lille Section 591 Frankrijk en de Parachute Parachute Regiment Association Portsmouth Branch (Pompey) in de U.K. Veel van onze leden maken dan ook deel uit van deze twee verenigingen.

Heeft u interesse?

Neemt dan contact op voor U.NP. Rijsel met de voorzitter Roger Robert. (Lidgeld: 30Euro)

voor P.R.A. Pompey Branch met Chris Vandeput. (Lidgeld 10£ +/- 12 Euro)

Graag met volgende gegevens: Naam en voornaam/ Adres / Tel en:of GSM / email / Stamnummer / Eenheid of eenheden / Periode van dienst / n° Brevet Para / n° Brevet Cdo / Graad.

Wij nemen deel in Frankrijk aan St.Michel te Parijs en Rijsel, A.V. BBQ en andere manifestaties in Rijsel.

Ons jaarlijkse deelname aan de Parachute Regimental Day. Reis van 4 dagen zieverslag in ons tijdschrift.

Vorige uitgave. Lidmaatschap geeft ons ook recht op een vermindering in het hotel.

3. Voorbije activiteiten

3.1. Maandelijks schietbeurten.

Onze schietsectie van de Vriendenkring Para-Cdo Leuven, hernam zijn normale schietbeurten (als het Coronavirus wegblijft...) op de volgende dagen:

- Maandag 05 oktober 2020 **AFGELAST.**
- Maandag 02 november 2020 **AFGELAST.**
- Maandag 07 december 2020 **AFGELAST.**
- Maandag 04 januari 2021 **AFGELAST.**

Deze dagen werden onder voorbehoud voorzien voor de schietsectie van de Vriendenkring Paracommando Leuven, in de schietstand van de Grizzly's, gelegen Burdasteenweg, 9 te 1830 Machelen. Deze hadden plaats op de eerste maandag van maand 19.00- tot en met 22.00 uur.

Raadpleeg de site van de schietstand om de openingsuren na te lezen.....

De schietverantwoordelijke
Johnny Willems.

3.2. Herdenking 'DETMOLD' AFGELAST

Door de regering aangekondigde maatregelen, had het TrgCe Para geen andere keus en was zij verplicht de officiële herdenking af te gelasten. De staf van de verschillende eenheden van het S.O. Rgt, hadden eraan gehouden, met het respecteren van de veiligheidsnoren, toch een kleine herdenking te houden. Waarvoor onze diepste erkentelijkheid.

Hoofdaalmoezenier Johan Van den Eeckhout.

Het was het grootste ongeval met para's in vredetijd." Twee jaar, op 22 oktober 1965, na de crash in Detmold gebeurde weer een ongeval in de buurt van de Duitse stad toen een militair vliegtuig tegen een berg vloog. De bemanning en drie para's kwamen in Veckerhagen om het leven. 5 bemanningsleden, 3 para's,

Op 6 November 2020 werden de slachtoffers van de vliegtuigongevallen in de Duitse steden Detmold en Veckerhagen en van militaire operaties in Afrika herdacht. "26 juni 1963 was een zwarte dag in de geschiedenis van de paracommando's", 57 jaar geleden werd een vliegtuig van de Belgische luchtmacht tijdens een oefening boven het Duitse Sennelager getroffen door een Brits mortiervuur. Het vliegtuig stortte neer in Detmold. De vijf bemanningsleden en 33 van de 42 paracommando's overleefden het niet.

Brigade Generaal Vincent DE SCHEEMAEKER
SOCOM / DACOS-O&T

Kolonel SBH Tom BILO
CO van het S.O.R.

Majoor E. VAN DER HEYDEN
CO van het TrgCe Para

Men herkent ook RSM AJM BLOEMEN S.O.R.,
RSM AJM Frank PONET, CCpl 1CC CELIS

Bloemen hulde

26 juni 1963 was een zwarte dag in de geschiedenis van het 1 Para, en meer bepaald in de geschiedenis van de 13 Compagnie. Een Kaiser-Fraser C-119G Flying Boxcar van de Belgische Luchtmacht met immatriculatie CP-45, bouwjaar 1952 en serial nummer 246 werd boven Sennelager door Brits mortiervuur getroffen en stortte neer te Detmold. Van de 47 personen aan boord hebben er slechts 9 deze crash overleefd. De 5 bemanningsleden en 33 Para's vonden de dood tijdens dit incident dat perfect vermeden had kunnen worden, hadden de Britten zich aan hun vuurtucht gehouden.

Het verslag van het ongeval.

Woensdag 26 juni 1963 was een zwarte dag in de geschiedenis van het Rgt Para-commando, en meer bepaald in deze van de 13 Cie van het 1 Para. Deze Compagnie, die franstalig is, moest deelnemen aan de oefening "Lance One" van de dekkingstroepen van de Belgische Strijdkrachten in Duitsland en een sprong uitvoeren op twee droppingszones ten zuiden van Geseke, (Duitsland).

Een erg ongelukkige samenloop van omstandigheden maakte dat één van de toestellen C-119G, die de valscherspringers naar de plaats van de oefening bracht, neerstortte, wat aan 33 jonge soldaten en 5 bemanningsleden het leven kostte. Zeer vroeg in de ochtend van de 26ste juni, verliet een kolonne per vrachten de Citadel van Diest. Zij voerden de para-commando's naar het vliegveld van Melsbroek, (15 Wing). Het weer was enorm slecht en er blies een felle wind.

Kapitein Parmentier vroeg de verantwoordelijke van de laatste vrachtwagen, Sergeant Cienszkowski, nog niet samen met de rest van de kolonne te vertrekken, want Sergeant Victor Segnana, radio-mecanicien, was er nog niet en hij was beslist nodig op de oefening. Cienszkowski, (bijgenaamd Tchenko), wachtte een twintigtal minuten bij de wachtpost van de Citadel. Toen de

achterblijver maar niet kwam opdagen, besloot hij maar naar zijn vrachtwagen te gaan, die beneden op de parking stond. Op dat ogenblik liep hij Sergeant Segnana tegen het lijf, die buiten adem en nog met de slaap in de ogen kwam aanlopen. Beide mannen klommen meteen in de vrachtwagen en vertrokken.

Zij kenden elkaar enkel van zien want Tchenko was van de 13 Cie, (Franstalig), en Segnana was Sergeant bij een Vlaamse Cie. Tijdens de rit naar Melsbroek maakten zij

nader kennis met elkaar. Ze rookten een sigaret, om de verveling van de rit weg te werken. In 1976 legt Tchenko droevig uit dat als Segnana nog 5 minuten langer had geslapen, hij nu nog in leven zou zijn geweest.

Tijdens de vlucht vernemen de manschappen dat wegens de slechte weersomstandigheden de dropping niet

zou doorgaan, en sommigen hadden hun helm al afgezet. Kort daarop werd het bevel gegeven om de veiligheidsgordels om te doen, omdat de landing zou gaan plaatsvinden. Enkele seconden later werd het toestel heftig door elkaar geschud. Het toestel vloog op een hoogte van 3000 voet over het schietveld van Sennelager. Het werd getroffen door een 3 duim mortiergranaat. Het was 5 over 12...

Een sectie van de Britten die nog drie granaten over hadden, besloot deze af te schieten zelfs al waren de bevelen om na 1200Hr NIET meer te schieten. Deze deficitaire vuurtucht van de Britten heeft het leven gekost aan 38 bemanningsleden en passagiers. Hadden die Britten hun bevelen strikt opgevolgd dan zou er nooit iets gebeurd zijn, en zou het toestel veilig geland zijn. De laatste ogenblikken aan boord

van de CP-45

26 1205 juni 1963. De neervallende mortiergranaat raakte de rechtervleugel van de C-119, en dit ter hoogte van de brandstoftank. Onmiddellijk ontstond een verschrikkelijke brand aan boord en op enkele ogenblikken stond de ganse rechterkant in brand. Over heel de lengte stond het metaal werkelijk witgloeiend en het toestel was verlicht alsof het klaarlichte dag was. Via enkele patrijspoorten kwamen er vlammen binnen die een gretige prooi zochten aan de rug valschermen van deze die tegen de wand zaten. Chef Chabot, één van onze despatchers, trachtte de rechterdeur te openen, maar toen dit niet lukte, probeerde hij de linker deur, die wel openging. Hij draaide zich om, greep één van de parachutisten vast, checkte of de static line was bevestigd en gooide hem naar buiten, terwijl hij riep: "iedereen naar buiten". Ondertussen verkooldde de ongelukkige Bernet in de WC, (gezien de krappe ruimte in een C-119, moest de 39ste man de tocht op de WC doorbrengen).

Naargelang de mannen hun "seat belt" loskregen, greep Chabot hen vast en deed hen springen zonder zichzelf de tijd te geven om zelf te springen. Zo kunnen we 9 overlevenden tellen, en dit terwijl LtKol VI Kreps het toestel zo lang mogelijk zwevend hield. Daarna helde de C-119 over de vleugel en stortte te pletter, 4 kilometer buiten het schietveld van Sennelager in een gehucht van Detmold. Op datzelfde ogenblik landden de 3 andere vliegtuigen veilig en wel op het vliegveld van Gutersloh. Een dikke zwarte rook steeg omhoog, wat voor de overlevenden betekende: "de patron is niet meer".

Na de crash

Tchenko vertelt, (hij is één van de overlevenden):

Op de grond hergroepeerden de overlevenden zich. Lacassagne zag mij vrij onzacht neerkomen en liep op mij toe. Hij hielp mij recht en hij hielp mij ook om mijn valscherf op te plooiën. Tegelijkertijd stopte een Engelse full-track naast ons. Wij waren beiden erg van streek en we beseften de draagwijdte van de ramp nog niet. De full-track bracht ons naar de plaats van de crash waar we Adjudant Doneux levend en wel tegenkwamen. Net als Sdt Collard, maar die was door een aluminiumscherf aan het gezicht gewond. Britse MP's en Duitse Politie waren ook al ter plaatse. Een Duitse agent vroeg mij of ik Engels sprak. Ik zei hem dat ik geen Engels verstond maar wel Duits. Hij vroeg mijn naam en toen hij die hoorde zei hij dat we waarschijnlijk buitenlanders waren. Ik legde hem uit dat wij uit België kwamen en hier een paradrop moesten uitvoeren. Adjudant Doneux gaf dan verdere inlichtingen zodat alles in het werk kon gesteld worden om naar overlevenden te zoeken. Een kleine honderd meter

verder brandde het wrak verder uit, en af en toe hoorden we een ontploffing van een patroon of een thunderflash. Pas toen begrepen we dat onze kameraden gestorven waren. Op dat moment landde er een helikopter waar Sdt Grosser uit stapte. Hij was door de wind meegedreven en in een hoeve terecht gekomen. Tijdens de landing had hij zich bezeerd. Wij klommen in een vrachtwagen en werden naar de kazerne van Gutersloh gebracht. Daar wachtten de andere overlevenden ons op. Collard, Crabs, Denis, Jadot en Van Tieghem. Wij dronken allen een glas rum.

Daarna een eerste medische controle in het hospitaal van de kazerne, maar eerst ging ik met Adjudant Doneux naar de mess waar we vroegen of we naar Diest mochten bellen. Na enkele vergeefse pogingen kreeg Doneux 1 Sgt-Maj Van Gelder aan de lijn. Met een zachte stem bracht hij zijn collega op de hoogte van het verschrikkelijke ongeval. Hij zei ook dat Lt Goujon dood was, maar dat er ook overlevenden waren, maar dat hij niet wist wie en hoeveel.

In Diest brengt Van Gelder onmiddellijk Kapitein Bidlot op de hoogte die ervoor zorgde dat al het nodige werd gedaan. Om 1500Hr landde een Belgische gerechtsploeg te Gutersloh. Daarna bezochten de Minister van Landsverdediging, PW Seghers en Kolonel Laurent, (De Comd van het Regiment), de overlevenden in het hospitaal van de Kazerne.

De dag daarop was het 27 juni, mijn verjaardag. Wij werden in Gutersloh onderzocht door een ploeg Belgische chirurgen die besluiten om ons over te brengen naar het Militair Hospitaal te Brussel. We werden naar België gevlogen met een DC-3. De dokters hadden de piloot verboden een bepaalde hoogte te overschrijden omdat wij ongetwijfeld giftige dampen hadden ingeademd. Toen wij in het Militair Hospitaal in Brussel toekwamen waren wij nog steeds in gevechtskledij. Na twee dagen van medische onderzoeken wisten wij nog steeds niet dat wij de enige overlevenden waren. Toen besloot men om ons terug naar Diest te sturen. Wij hielden even halt te Melsbroek, en toen wij daar de kisten zagen met een erehaag beseften we dat wij de enige overlevenden waren van het ongeval.

In Diest bracht ik onze kerels naar hun kamer. Deze was leeg. Men had snel een inventaris gemaakt van de eigendommen van de slachtoffers en daarna alles weggehaald. Het was griezelig. Majoor Mine begreep dat wij ten einde krachten waren en stuurde ons voor enkele dagen naar huis.

Een deel van de slachtoffers werd begraven op het Centrum voor Valschermspringers te Schaffen en het Regiment liet een groot kruis in beton oprichten, ter nagedachtenis van de mannen die in dienst gevallen waren.

Bron: Het Rgt Para-commando van 52 tot op heden - Guy de Pierpont & André Lefèvre

ITSS.be

IT Systems Solutions

IT Systems Solutions
183, Diestsestraat
B-3270 Scherpenheuvel
B E L G I U M

HR Leuven 102.135
BTW BE-0784.141.961
Citibank 953-0375037-04

A. Daubercy

Tel +32 (0) 13/77.50.24
Mob +32 (0)476/87.95.00
E-Mail info@ITSS.Be
Web www.ITSS.Be

4.3. 11 November ‘Herdenking Einde WO I

Door Covid19 werden alle herdenkingen in Leuven afgelast.

Als wij spreken over de herdenking van het einde van de tweede Wereldoorlog denken wij aan die kleine bloempjes. Bloempjes die we vooral in de velden kunnen vinden.

De Fransen kozen voor het wit/geel Margrietje, wij Belgen kozen de blauwe Korenbloem en de Britten voor de Klaproos als symbool aan de herinnering aan de W.O.I

In België is het niet de gewoonte om rond 11 november een korenbloempje op onze kledij te dragen. Maar wie naar Groot Bretagne reist rond 11 november, zal overal mensen, jong en oud, militairen, politie of gewone burgers, zien rondlopen met een klaproos op hun kledij. Van waar dat respect?

Geen symbool herinnert zo sterk aan WO I als de klaproos. Wie op Wapenstilstand een ceremonie of parade bijwoont in het Britse Gemenebest en Ieper, kan er niet naast kijken. Elk jaar opnieuw worden tieltallen miljoenen papieren ‘poppies’ of klaprozen gemaakt die op 11 November mensen en monumenten roder dan rood kleuren.

De oorsprong van de ‘remembrance poppy’ ligt in het gedicht van John McCrae, een Canadees legerarts. In de woestijn van het front, waar pas nog duizenden soldaten sneuvelden, zag hij oneindig veel klaprozen opschieten. Een militair kerkhof vol klaprozen: het is het beeld dat tot de verbeelding spreekt en dat bol staat van de typische dubbelzinnigheid van de Grote Oorlog.

De klaproos is immers veel dingen tegelijk: niet tegen te houden, maar ook vluchtig, verdovend en toch verheffend. Het is een kwetsbare bloem op de grens tussen lofdicht en lijkrede. Voor McCrae hield deze ‘kollenbloem’ de herinnering levend van een jonge, in de kiem gesmoorde generatie. Zijn woorden raken ook bij een groot aantal lezers een gevoelige snaar.

John McCrae zal het succes van zijn gedicht niet meer meemaken. In 1918, McCrae’s sterfjaar, speldt een jonge Amerikaanse vrouw voor het eerst een zijden klaproos op. Haar symbolische daad vindt navolging in het hele Britse Gemenebest en al gauw is de klaproos het officiële herdenkingsteken voor de slachtoffers van WO I.

John McCrae zal het succes van zijn gedicht niet meer meemaken. In 1918, McCrae’s sterfjaar, speldt een jonge Amerikaanse vrouw voor het eerst een zijden klaproos op. Haar symbolische daad vindt navolging in het hele Britse Gemenebest en al gauw is de klaproos het officiële herdenkingsteken voor de slachtoffers van WO I.

BLOEMEN UIT DE GROTE OORLOG

In Vlaamse velden

In 2000 vertaalde en bewerkte Tom Lanoye McCrae's gedicht als volgt.

4.4. Jaarlijks Korpsmaal **AFGELAST**

Het wordt ééntonig, maar ook ons jaarlijks korpsmaal is afgelast. Wij hopen dat onze BBQ (12 juni 2021) wel zal kunnen doorgaan.

Openingsuren

van maandag tot zaterdag van 9u tot 19u doorlopend
op zondag van 9u tot 13u
zon- en feestdagen geopend
van begin juli tot einde maat

4.5. 15 November Koningsdag

Leve de Koning! Vive le Roi ! Es lebe der König!”

Door corona kan de traditionele viering van Koningsdag niet doorgaan. Al zijn het niet de grootste festiviteiten die we nu missen. Stonden normaal op de planning: een eucharistieviering in de voormiddag, een ceremonie in het parlement in de namiddag. Koningsdag is in ons land geen groot volksfeest zoals in Nederland het geval is, maar het is wel een dag waarop koning Filip geëerd wordt. “Weliswaar op kleine schaal”, zegt royalty-watcher Wim Dehandschutter. “In de kerk zouden zo’n 600 gasten zitten en naar Brussel zakken meestal 100 tot 200 koningshuisfans af. In België ligt de focus sowieso meer op de nationale feestdag. Die kon dit jaar, ondanks corona, nog min of meer doorgaan. Maar van een normale Koningsdag is zeker geen sprake.”

Door corona kan de traditionele viering van Koningsdag niet doorgaan. Al zijn het niet de grootste festiviteiten die we nu missen. Stonden normaal op de planning: een eucharistieviering in de voormiddag, een ceremonie in het parlement in de namiddag. Koningsdag is in ons land geen groot volksfeest zoals in Nederland het geval is, maar het is wel een dag waarop koning Filip geëerd wordt. “Weliswaar op kleine schaal”, zegt royalty-watcher Wim Dehandschutter. “In de kerk zouden zo’n 600 gasten zitten en naar Brussel zakken meestal 100 tot 200 koningshuisfans af. In België ligt de focus sowieso meer op de nationale feestdag. Die kon dit jaar, ondanks corona, nog min of meer doorgaan. Maar van een normale Koningsdag is zeker geen sprake.”

4.6. 35th RED & BLACK DRAGON MARS. AFGELAST

Het bestuur had deze 35ste Red & Black Dragon Mars anders voorgesteld. Er zou een herdenkingsplaat ingehuldigd worden met een kleine plechtigheid. Deze plaat zal alle paracommando’s herdenken die hun leven lieten bij het uitvoeren van hun humanitaire opdracht.

Ommegang, Rode Draak en Zwarte Draak.

Verslag door ooggetuigen.

Begin 1964 breekt in Kwilu en in het oosten van Kongo een opstand uit als reactie op de misbruiken begaan door de centrale regering. De rebellen controleren al snel te helft van Congo. In Stanleystad, dat zonder slag of stoot valt, wordt de regering van de Volksrepubliek Congo opgericht.

Gewelddaden en plunderingen zijn dagelijkse kost. De rebellen executeren tegenstanders en Europese (vooral Belgische) en Amerikaanse gijzelaars. De ‘Simba’ rebellen zijn er rotsvast van overtuigd dat ze onkwetsbaar zijn voor de kogels van hun tegenstanders. Ze menen dat ze in waterdruppels veranderen wanneer ze hun doelwit raken.

Wanneer de Belgische regering geconfronteerd wordt met deze situatie, duidt ze Kolonel Frederic Vandewalle aan als militair adviseur van Eerste Minister Moïse Tshombé. Moïse Tshombé belast hem met de oprichting van een brigade en geeft de opdracht om het gebied in handen van de rebellen te heroveren. De 5de Gemechaniseerde Brigade wordt in September 1964 opgericht. Het is een bonte mengeling van troepen, materialen en voertuigen afkomstig van verschillende legers. Als hij dit ziet, stelt Kolonel Vandewalle; *‘Ik heb de indruk dat ik het bevel voer over de Ommegang’* (naar de bekende Brusselse stoet met die naam).

Omdat gevreesd wordt dat de opmars over land niet snel genoeg zal verlopen, waardoor het leven van de gijzelaars nog meer in gevaar komt, plannen de Amerikaanse en Belgische regeringen een luchtlandingsoperatie.

Dit plan zal worden uitgevoerd door het 1ste Bataljon Para, versterkt met delen van het 2de Bataljon Commando. Ze staan onder het bevel van Kolonel Laurent.

Roger Aerts herinnert zich het volgende. *Om 12 uur werd de kazerne gesloten en moesten we binnenblijven. In de namiddag vertrokken we met eigen voertuigen naar de basis van Kleine Brogel waar we aan boord gingen van Amerikaanse C-130’s. Als vliegtuigoverste kreeg ik een enveloppe mee die ik een uur na vertrek moest openen. We vlogen met een tussenlanding in Spanje, naar het eiland Ascension, dat tussen Afrika en Amerika ligt. Vandaar vlogen we naar de basis van Kamina.*

Op 24 november 1964 vertrekken zes vliegtuigen met 270 para's aan boor. Ze springen boven Stanleystad. De operatie 'Rode Draak' begint. Zodra ze toestellen verlaten, worden ze zwaar onder vuur genomen. Een tegenaanval laat niet op zich wachten. In minder dan een half uur wordt de veiligheidsvoorziening ingericht en is de luchthaven onder controle. Versterkingen kunnen nu landen. Met de hulp van troepen van de Ommegang die via de weg komen, kunnen de Para's de gijzelaars in het hotel Victoria bevrijden en hen naar de luchthaven brengen.

Al is de interventie zeer snel verlopen toch kunnen de para's de executie van een dertigtal gijzelaars niet verijdelen.

Roger Aerts vertelt verder; *“De eerste dag zagen wij veel lijken IN DE STRATEN; De lijkengur was overal en doordrong onze kleding. Daar we geen andere uniformen hadden, moesten we ze dragen tot onze terugkeer in België.”*

Twee fagen later springen de para's boven Paulis. De mist zorgt hier voor een verassingselement. De rebellen ziende para's niet springen en worden teruggeslagen. De operatie “Zwarte Draak” is een succes. De bevrijde gijzelaars en militairen trekken zich terug op de basis van Kamina, klaar om naar België terug te keren.

Op 3 december landen de vliegtuigen op Melsbroek. Koning Boudewijn is aanwezig om de para's en de bemanning van de Amerikaanse toestellen te begroeten. Hij decoreert Kolonel Laurent en de Amerikaanse Kolonel Gradwell met het Kruis van Commandeur in de Orde van Leopold II.

In zijn redevoering benadrukt de Koning het ultieme offer van hen die hun bloed en leven hebben gegeven, de solidariteit tussen de eenheden, de discipline waarmee de missie werden uitgevoerd en de fierheid bij de militairen.

Roger AERTS vertelt; *“We droegen nog steeds onze uniformen die echt stonken. En we moesten zo defileren in de straten van Brussel waar we onthaald werden door een enthousiaste bevolking.”*

Joseph Vaes herinnert zich met veel emotie: *“Het defilé was ongelooflijk. De twee Kolonels waren ook aanwezig in de straten van Brussel. Het onthaal door de bevolking was niet te beschrijven”.*

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent
Tel: 016225790 Fax: 016290413
Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur
Zondag van 9 tot 16.00 uur
Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

e-mail: bloemenrijk.bvba@telenet.be

CORONA

Uit sympathie M.N.

5. Toekomstige activiteiten.

5.1. Door de regionale Leuven of waaraan ze deelnemen;

5.1.1. Onze schietsectie van de Vriendenkring Para-Cdo Leuven, herneemt zijn normale schietbeurten (als het Coronavirus maar wegblijft) op de volgende dagen:

- Maandag 00 februari 2021. **Onder voorbehoud.**
- **Maandag 00 maart 2021. Onder voorbehoud.**
- Maandag 00 april 2021. **Onder voorbehoud.**
- Maandag 00 mei 2021. **Onder voorbehoud.**

Deze dagen worden onder voorbehoud voorzien voor de schietsectie van de Vriendenkring Paracommando Leuven, in de schietstand van de Grizzly's, gelegen Burdasteenweg, 9 te 1830 Machelen. Deze gaan door dit telkens op een maandag van 19.00- tot +/- 22.00 uur. Aanpassingen aan deze kalender zijn mogelijk. De schutters zullen hierover tijdig verwittigd worden

De schutters welke volwaardig lid zijn van GRIZZLY Machelen, kunnen steeds vrij gaan schieten op de stand vanaf 13 juni 2020 om 13.00 uur.

Raadpleeg de site van de schietstand om de openingsuren na te lezen.

De schietverantwoordelijke
Johnny Willems.

5.1.2. 22 Januari 2021 Jaarlijkse Aalegemene Vergadering Regionale Leuven **UITGESTELD** in Een vervangende A.V. is sowieso gepland van zodra de mogelijkheid hiertoe zich aanbiedt. In de zaal 't Kelderke' Pakenhof.

5.1.3. 22 Januari 2021 Nieuwjaarsreceptie **UITGESTELD.**
Een vervangende A.V. is sowieso gepland van zodra de mogelijkheid hiertoe zich aanbiedt

5.1.4. A.V. bij onze vrienden van Rijsel UNP Section 591. Wegens corona zal deze vergadering ook uitgesteld worden. Lidgelden kunnen eventueel aan Jos of Roger betaald worden. Zij groeperen alles en doen één storting aan de U.N.P. Rijsel. **UITGESTELD**

5.1.5. **12 Juni Jaarlijkse B.B.Q. noteren aub Onder voorbehoud**

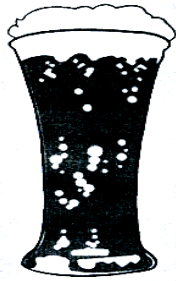
GRATIS OFFERTE info@veltmans-renovatie.be

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
TERRASSEN & OPRITTEN

0485 125 508 0474 761 975 info@veltmans-renovatie.be

ZUIVEL EN DRANKEN Marc CHRISTENS

Levering aan huis

Verhuur van feestmateriaal
(tafels, stoelen, frigo's - tapinstallaties,...)
NIEUW: frigo-aanhangwagens

Bevekomsestraat 5 - 3360 Bierbeek
Tel. 016 46 17 79 - Gsm 0494 58 58 32
marc.christens@hotmail.com

Drankenshopping
Christens - Verrijck - 016 73 39 91

5.2. Door andere regionalen.

5.2.1. Regionale Brabant: Hun jaarlijkse "Zuurkool of Steakavond" Zij wachten ook de corona toestand af voor een juiste datum mededelen. **Onder voorbehoud** Geduld.

5.2.2. Regionale Antwerpen

Pannenkoekennamiddag Datum later te bepalen **Onder voorbehoud**

5.2.3. Door de Nationale.

Jaarlijkse Algemene Vergadering. **Onder voorbehoud.**

Sprongdagen. Worden later medegedeeld

Klimdagen. Worden later medegedeeld

Me and My Pal (maand September)

Sint Michaël (maand oktober)

6. Voor U gelezen.

6.1 Special Operations Forces: voortdurend blijven groeien

Tekst Gert-Jan D'Haene-foto's: Christian Decloedt, Ritchie Sedeyn, Daniel Orban.

In onze wereld verandert de veiligheidsomgeving voortdurend. Nieuwe dreigingen, waaronder terrorisme, gaan gepaard met nieuwe oorlogssituaties. Daarom moet Defensie zijn militaire capaciteiten ook voortdurend aanpassen. Om hierop beter te kunnen inspelen is een grotere capaciteit aan *Special Operations Forces* (SOF) nodig. In de Strategische Visie heeft Defensie die behoefte erkend en zal er dan ook fors in investeren. Dit is vandaag al zichtbaar door de oprichting van het nieuwe *Special Operations Regiment*.

Sinds 3 juli 2018 heeft de Lichte Brigade plaatsgemaakt voor het *Special Operations Regiment* (SOR). Van zijn oorspronkelijke eenheden heeft enkel het Bataljon 12 Linie Prins Leopold – 13 Linie de overstap niet gemaakt. Dat maakt vanaf nu deel uit van de Gemotoriseerde Brigade. Het SOR bestaat voortaan uit de Special Forces Group (SF Gp) in Heverlee, het 2 Bataljon Commando's in Flawinne, het 3 Bataljon Parachutisten in Tielen en de trainingscentra voor parachutisten en commando's, in Schaffen en Marche-les-Dames. Alle eenheden behouden dus hun locatie, zodat de heroriëntering niet gepaard

gaat met een grote volksverhuis. Wel werkt de regimentstaf vanaf nu vanuit Heverlee. Die zal van hieruit het directe bevel voeren over alle landeenheden voor speciale operaties.

Gezamenlijk of autonoom.

Zoals de naam het zegt, zal het *Special Operations Regiment* zich toespitsen op het uitvoeren en ondersteunen van speciale operaties. Bij die opdrachten zijn bijzondere tactieken, technieken en inzetmethodes alomtegenwoordig. Om dit succesvol uit te voeren is het belangrijk om het personeel zorgvuldig te selecteren, op te leiden en de verworven kennis verder te onderhouden. De SF Gp blijft de absolute specialist van dit regiment om speciale operaties uit te voeren. Die opdrachten vormen al jaar en dag de kerntaak van de eenheid en dit zal in de toekomst ook niet anders zijn. Wel blijven ze werken aan een verdere modernisering, met nieuwe middelen en technieken in de nabije toekomst. Hierbij denken we onder andere aan micro- en mini-UAV's en multifunctionele honden.

Ook de paracommandobataljons zullen meer te maken krijgen met taken in verband met speciale operaties. Naargelang de opdracht zullen ze die samen met de SF Gp of volledig autonoom uitvoeren. Zo kunnen de paracommando's voor bepaalde operaties bijkomende vuurkracht leveren aan de SF Gp of dienstdoen als snelle-interventiemacht (*Quick Reaction Force*). Ze zullen zich ook verder verdiepen in taken van militaire assistentie zoals buitenlandse commandotroepen opleiden.

Voortdurend aanscherpen.

Uiteraard blijven de bataljons een aantal van hun huidige opdrachten uitvoeren en oefenen, zoals Europese burgers repatriëren tijdens *non-combattant evacuation operations* (NEO) en vliegvelden innemen en houden. Een inzet tijdens speciale operaties betekent echter wel dat ze hun vaardigheden extra moeten aanscherpen. De voorbereiding en planning voor die opdrachten verloopt immers anders en op het terrein zullen de troepen nog meer gedecentraliseerd werken. Daarom zullen ze bepaalde vaardigheden uitvoerig moeten oefenen, bijvoorbeeld schiettechnieken, medische vaardigheden, gevecht in stedelijke omgeving en het gebruik van springstoffen. Om binnen het transformatieproces een vlotte samenwerking tussen de paracommando-eenheden en de SF Gp te garanderen, is het belangrijk dat ze hun opgedane kennis en vaardigheden voortdurend opwaarderen.

Naast de herstructureringen bij de bestaande eenheden mogen we ook het toekomstige personeel niet uit het oog verliezen. De trainingscentra van Marche-les-Dames en Schaffen maken beide deel uit van het nieuwe SOR en ook zij ondergaan een transformatie. De paracommando-opleidingen werden onder de loep genomen met als eerste gevolg het aanpassen van de basisopleiding voor kandidaat-paracommando's. Ook de vormingen voor officieren en onderofficieren worden aangepast, zodat de toekomstige paracommando's de nodige competenties verwerven om speciale operaties uit te voeren.

Speciaal georganiseerde en uitgeruste eenheden vormen dus de ruggengraat van het SOR. Hun voornaamste taak zal eruit bestaan om gevoelige acties uit te voeren in uiteenlopende gebieden: te land, door de lucht en via het water. Vooral amfibische operaties en operaties op zee worden in de nabije toekomst steeds belangrijker. Een groot deel van de wereldbevolking woont immers in kuststreken. Daarnaast wordt de maritieme omgeving steeds belangrijker voor de internationale handel. De behoefte aan een militaire interventiecapaciteit op zee neemt dus toe, denk maar aan gijzelingen op schepen. De transformatie van het *Special Operations Regiment* brengt dus talrijke vernieuwingen en verantwoordelijkheden met zich mee. Zeker van *Special Operations Forces* wordt steeds meer verwacht, omdat daar elk individu een cruciale rol speelt. Elke SF-operator en elke paracommando moet de juiste mentaliteit hebben: de ambitie om te blijven groeien op gebied van kennis, vaardigheden en instelling. Zelfdiscipline, initiatief en discretie zijn de sleutelwoorden die de uitvoerders van speciale operaties steeds moeten meedragen om te kunnen bijdragen aan het succes ervan.

6.2. De hoge ambities van het Special Operations Command

Tekst: Gert-Jan D'haene - foto's: Malek Azoug, Daniel Orban

Met de opstart van het *Special Operations Regiment* (SOR) geeft Defensie een belangrijk signaal dat het de speciale operaties niet uit het oog verliest. Naast een sterke capaciteit op het terrein zijn echter ook planning, coördinatie en advies nodig. Daarom werd bij de Defensiestaf in Evere het *Special Operations Command* (SOCOM) opgericht. Die nieuwe entiteit moet zorgen voor een vlottere en meer doelgerichte werking bij speciale operaties.

Met de Strategische Visie van juni 2016 besliste België om net zoals vele andere landen een *Special Operations Command* op te richten. Dat SOCOM zorgt voor de verdere uitbouw en ondersteuning van de eenheden voor speciale operaties, de *Special Operations Forces* (SOF). De evolutie van de hedendaagse conflicten en de toenemende rol van SOF vereisen immers staven die daar specifiek op focussen.

In de zomer van 2017 startte het stafdepartement Operaties en Training (ACOS O&T) dit nieuwe SOCOM op. Zo'n nieuwe entiteit oprichten betekent een grote uitdaging, zowel voor Defensie als voor de mensen die ermee belast zijn. "Met de opstart van het SOCOM creëert Defensie een nieuwe structuur die volop moet evolueren", aldus kolonel Christophe Closset, de SOCOM-director. "Het is dan ook belangrijk dat we alles nauw opvolgen en bij elke stap de juiste conclusies trekken voor we naar de volgende fase overgaan."

Globale coherentie

Voor een succesvolle evolutie is het belangrijk dat iedereen de rol van het SOCOM goed begrijpt. In tegenstelling tot sommige andere landen, zal het in België geen rechtstreeks hiërarchisch gezag hebben over de eenheden voor speciale operaties. Die blijven van hun eigen component afhankelijk. Het SOCOM is in de eerste plaats een expertisecentrum en adviesorgaan, dat via communicatie en coördinatie de coherentie moet realiseren voor alles over speciale operaties. Door zijn plaats in de defensiestructuur is het SOCOM het aangewezen aanspreekpunt voor de eenheden en

stafdepartementen. Ook internationale en interdepartementale samenwerkingen rond speciale operaties behoren tot zijn takenpakket. Er staan het SOCOM dus nog talrijke uitdagingen te wachten en vele stafprocessen moeten nog verder afgestemd worden voor een optimale synchronisatie en coherentie met alle betrokkenen. Zo kan het SOCOM een effectieve meerwaarde betekenen voor Defensie.

Bij de componenten zullen er specialisten klaarstaan om de SOF te vervoegen, de zogenaamde *enablers*. Wanneer het nodig is, zullen zij de speciale operaties ondersteunen. Militairen van de Medische Component zullen bijvoorbeeld naast hun kerntaak ook aan speciale operaties kunnen deelnemen. Dit vraagt natuurlijk bijkomende opleiding, begeleiding en training. Om op zeer korte termijn dergelijke operaties te kunnen ondersteunen, is het immers essentieel dat ze specifieke vaardigheden beheersen. Enkel mits een grondige voorbereiding kan de samenwerking tussen de *enablers* en de *special operations forces* naadloos verlopen. Dit alles systematisch blijven opvolgen is dus geen overbodige luxe. Transformatie van de SOF-capaciteiten

De opbouw van de gehele SOF-capaciteit gaat gepaard met een transformatie. De bestaande eenheden blijven grotendeels hun structuur behouden, toch is een duidelijke taakverdeling nodig. De SOF zullen optreden met drie types entiteiten. De eerste entiteit zal bestaan uit de *Special Forces Group* met zijn hooggespecialiseerde en in kleine groepen werkende operatoren. De tweede entiteit is minder gespecialiseerd en zal meestal in grotere eenheden ingezet worden. Dan denken we aan de militairen uit het 2 Bataljon Commando's en het 3 Bataljon Parachutisten. Zij zullen ofwel autonoom hun eigen taken uitvoeren, ofwel samen met de *Special Forces Group* worden ingezet. De derde en laatste entiteit zal bestaan uit de *enablers*, die binnen hun vakgebied de speciale operaties moeten ondersteunen. Denk daarbij aan de genie- of CIS-bataljons met hun specifieke capaciteiten. Tijdens speciale operaties zullen die drie entiteiten vaak samenwerken. Een goede begeleiding en training moeten ervoor zorgen dat alle neuzen in dezelfde richting staan voor de start van een operatie.

Adviseren, coördineren en leiden.

Binnen de Defensiestaf zal het SOCOM betrokken worden bij alles over speciale operaties en *Special Operations Forces*. Het commando zal de rol van adviseur opnemen voor de chef Defensie (CHOD), de stafdepartementen, de componenten en de eenheidscommando's. Het SOCOM zal ook de aankoop en verdeling van nieuw materiaal voor de SOF van dichtbij opvolgen.

Het is belangrijk om een accurate en actuele inschatting te hebben van het inzetgebied waarin de eenheden zullen opereren. Mogelijke inzetgebieden systematisch opvolgen is dus essentieel om tijdig de juiste aanbevelingen te formuleren over de inzet van de SOF. Daarom zal het SOCOM zijn aanbevelingen formuleren tijdens het operationele planningsproces.

Het SOCOM wordt ook het Belgische contactpunt in de internationale SOF-gemeenschap. Die rol is zeer belangrijk om duidelijke afspraken te maken en de correcte info te vergaren over wat er zich in de wereld afspeelt. Zo zal het SOCOM de perfecte tussenpersoon vormen om nadien alle verkregen informatie rond speciale operaties op nationaal en interdepartementaal niveau te bespreken. Samen met de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken kan Defensie dan de situatie in het buitenland correct analyseren en een aangepaste inzet bespreken.

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA
Naamse steenweg 63
3052 Blanden

0495 695891 Guy Guido.elaerts@skynet.be
0488 407367 Robby Robby.elaerts@skynet.be

Op operationeel en strategisch niveau moet het SOCOM bovendien zelf speciale operaties kunnen plannen en leiden, vooral wanneer discretie en geheimhouding belangrijk zijn. Een positief gevolg hiervan is dat het commando nog nauwer zal samenwerken met de SOF op het terrein.

Drielandenproject.

Last but not least heeft België beslist om samen met Nederland en Denemarken een SOF-hoofdkwartier op te richten dat voor bepaalde periodes ten dienste van de NAVO kan gesteld worden: het *Composite Special Operations Component Command* (C-SOCC). Het SOCOM is hierbij verantwoordelijk voor de concrete uitwerking van dit project. België beklemtoont met dit project nogmaals duidelijk zijn hoge ambities op het vlak van speciale operaties.

<https://www.specialforcesfriends.com/>

6.3. 1220 nieuwe reserveparachutes voor Schaffen.

De ministerraad heeft het licht op groen gezet voor de aankoop van nieuwe reservevalschermen voor sprongen met automatische opening. Die goedkeuring dateert van eind vorige week, op voorstel van de intussen ex-minister van defensie Philippe Goffin.

De actuele reservevalschermen bereiken het einde van hun levensduur. Om de veiligheid van het paracommando-personeel te waarborgen, is het absoluut noodzakelijk om ze te vervangen.

In totaal zullen er 1.220 stuks worden aangekocht. Dat zal gebeuren via het *NATO Support Procurement Agency* (NSPA) wat de standaardisatie met de andere landen bevordert.

6.4. Verzekeringscontracten voor onze Belgische militairen eindelijk aangepast.

Source: De Standaard (Wim Winckelmans)

Toen een beroepsmilitair in 2018 een lid van de Belgische Special Forces omkwam bij een parachute-oefening van de Belgische Special Forces in de Verenigde Staten, weigerde zijn verzekeraar om de schuldsaldoverzekering bij zijn woonlening uit te betalen, omdat het ging om een oefening en niet om een operatie in het buitenland. Het dossier belandde in een juridische strijd tussen de familie, de bank en de verzekeringsmaatschappij.

Het is maar een van de ongerijmdheden in het huidige verzekeringsstatuut van de Belgische militairen. F-16-piloten moeten vandaag bijvoorbeeld tot 25.000 euro extra premie betalen om een schuldsaldoverzekering te kunnen krijgen, maar opmerkelijk: luchtvaartongevallen tellen in de polis niet eens mee, zegt het kabinet-Defensie. Hetzelfde geldt voor duikers, ontmijners, para's, enzovoort in militaire dienst. Ook bij hen is parachutespringen, duiken of het behandelen van explosieven niet gevat in de polis, ondanks de dure bijkomende premies die ze moeten betalen.

Parachutespringen

Om daar iets aan te doen heeft minister van Defensie Ludivine Dedonder (PS) nu na maandenlang overleg een akkoord afgesloten met Assuralia, de federatie van de verzekeraars die 99 procent van de Belgische verzekeringsmaatschappijen vertegenwoordigt.

Vanaf 1 juli 2021 engageren de Assuarlia-leden die de conventie onderschrijven zich ertoe geen bijkomende premies meer aan te rekenen aan het defensiepersoneel. Defensie neemt als tegenprestatie het openstaande saldo voor haar rekening in geval van overlijden tijdens risicovolle handelingen, of die nu tijdens hun opleiding of training plaatsvonden, of bij operaties in binnen- of buitenland.

Het kan dan gaan om alle mogelijke risicovolle activiteiten van militairen: parachutespringen, diepzeeduiken en andere activiteiten onder water, manipulatie van explosieven en vuurwapens, gevechtssporten, klimactiviteiten of ongevallen met passagiers van militaire vluchten.

Drie gevallen

Daardoor zal vanaf 1 juli 2021 de schuldsaldoverzekering van militairen altijd bijspringen in geval van overlijden, zowel tijdens operaties in het binnen- of buitenland, als tijdens het uitvoeren van hun dagelijkse job. ‘Het Defensiepersoneel dient ons land in alle omstandigheden’, zegt minister Dedonder. ‘Het is daarom vanzelfsprekend dat het personeel en hun familie worden ondersteund in geval van tragische gebeurtenissen zoals een overlijden.’

De kostprijs van de maatregel is moeilijk te becijferen. Het aantal overlijdens van militairen in de omstandigheden die nu door Defensie zelf gedekt worden, is hoe dan ook erg beperkt. Volgens het kabinet-Defensie waren er de afgelopen tien jaar amper drie.

Volgend jaar wordt de nieuwe regeling aan het militair personeel zelf voorgesteld.

6.5. Militair vliegveld van Schaffen TrainingsCentrum voor Parachutisten (TrgC Para)

Het militaire vliegveld van Schaffen is eigendom van het Belgisch leger en behoort tot het Trainingscentrum voor parachutisten (TrgC Para) met kazerne “Onderluitenant Devigneux”. Het vliegveld werd aangelegd door het Duitse leger tijdens de Eerste Wereldoorlog in 1916 en zou door de jaren heen de naam Schaffen tot ver buiten de Europese grenzen bekend maken.

Wanneer er geen militaire oefeningen plaatsvinden (weekends en feestdagen) wordt dit vliegveld gebruikt door de burgerparachutisten en de Para Centrum Vlaanderen (PCV), Diest Aero Club (DAC) om de zweefvliegtuigen en door Diest Model Club (DMC) voor het vliegen van modelbouw-vliegtuigen. De zweefclub, Diest Aero Club (DAC) organiseert jaarlijks rond de 15 augustus op het vliegveld van Schaffen de “Internationale Oldtimer Fly and Drive In”. Een evenement waar oldtimers van zowel lucht als wegenrekeer tentoongesteld worden

Websites :

Paracommando : www.paracommando.com/unit.php?trgcpa.indeling.

Para Centrum Vlaanderen vzw: www.pcv.be.

Diest Aero Club vzw: www.dac.be.

Fly/Drive-In: <https://flyin.dac.be>.

Training Centrum voor Parachutisten (TrgC Para)

Bron: <http://www.paracommando.com/unit.php?trgcpa>

Al in 1946 beslist het Ministerie van parachutisten te gebruiken. Het TrgC vorming parachutisme voor al het voor de opleiding “automatische in vrije val.

Elke ParaCommando heeft de parachutesprong gemaakt dus is de elke ParaCommando. Het TrgC klaarmaken en onderhouden) van Verder staat het TrgC Para ook in ParaCommando dat zich wil luchttransporten en luchtbevoorrading.

Defensie om Schaffen als Training Centrum voor Para verzorgt de gespecialiseerde professionele personeel ParaCommando. Zij zorgen dus zowel opening” als voor al de verschillende disciplines

Drop Zone van Schaffen zijn allereerste militaire DZ van Schaffen in feite zowat de thuisbasis van Para staat o.a. in voor het ‘conditioneren’ (het het sprongmateriaal (de parachutes e.d.). voor de opleiding van het personeel specialiseren in het voorbereiden en uitvoeren van

Internationale bekendheid.

Door de jaren heen zou de naam Schaffen tot ver buiten de grenzen van Europa bekend worden. Vanuit alle landen van de wereld kwamen militaire en burgerlijke valschermspringers een stage doormaken in de zo wereldberoemde valschermspringersschool.

Het varken

De Heliumballon in de vorm van een zeppelin, die in de volksmond ook wel eens ‘het varken’ wordt genoemd, doet al sinds het prille begin van de para’s dienst als platform voor de eerste sprongen van zowat iedere Belgische parachutist alvorens over te schakelen naar C119/C130/A400M sprongen.

De oorspronkelijke trainingsballon werd in 2011 vervangen door een stabielere en makkelijker te bedienen exemplaar, vervaardigd door het Britse bedrijf Lindstrand Technologie (LTL).

De zeppelin-vormige ballon heeft zonder al te veel verbeelding ook de vorm van een gedomesticeerd wild zwijn, vandaar de minder elegante bijnaam 'Het varken'

Kazerne 'Onderluitenant Devigne'

In 1949 krijgt het kwartier de 'Onderluitenant Devigne'.

Deze officier vervoegt het leger bij het uitbreken van de oorlog. In 1943 behaalt hij zijn Para-brevet. Op 8 augustus 1944, gedurende de operatie Chaucer wordt hij lid van het Belgian SAS Squadron, gedropt in Frankrijk tijdens deze drop raakt hij gewond aan de rug en wordt hij door het verzet geëvacueerd naar een Frans militair hospitaal. Hij wordt weer opgenomen en zijn eenheid in 1945, net op tijd

deel te nemen aan de operaties in Nederland en Duitsland. Op 13 april 1945, toen het 1ste Eskadron pas het dorp Beerta na een straatgevecht van twee uren heroverd had, wordt het eskadron in het dorp zelf aan een hevig en welgericht artillerievuur onderworpen. Dit artillerievuur maakte voor- of achterwaartse beweging onmogelijk. Olt Denis Devigne wordt aldaar door een shrapnel scherp levensbedreigend gekwetst en sterft op 15 april 1945 te Meppen, op 26-jarige leeftijd, aan zijn verwondingen. Diezelfde dag wordt Olt Devigne bevorderd tot Luitenant Diezelfde Bron: <http://www.paracommando.com/unit;php?trgcpa>.

De Black Devils

Foto's Monica Quintana

De Black Devils zijn de elite valschermploeg van het Belgische leger, gekazerneerd te Training Centrum Para te Schaffen. Deze luchtacrobaten behoren tot de beste ter wereld en wisten verschillende onderscheidingen te behalen zoals de Wereldkampioenen in PA ;+. Formation Skydrive CISM + FAI; Europese kampioenen.

Het begint routine te worden maar Hayabusa (Black Devils) het topsportteam van Defensie, rijgen de één

overwinning na de andere aan hun blazen. Fantastisch hoe een klein land in oppervlakte zo groot kan zijn en de USA klopt op eigen terrein.

6.6. Zestig jaar geleden...

LUCHTBRUG CONGO – ZAVENTEM

Na Expo 58 lijkt in België alles mogelijk. De oorlog is vijftien jaar achter de rug en het kleine land leeft in een roes van vooruitgang, die via de nieuwe prestigieuze luchthaven van Zaventem binnenvliegt. Daar komt in juli 1960 bruusk een einde aan. Wat we vandaag Brussels Airport noemen, was zestig jaar terug het toneel van een dramatisch hoofdstuk.

Onafhankelijkheidsbewegingen brokkelen het Afrikaanse continent uit elkaar. De hegemonie van de Europese landen in hun kolonies verdampt in enkele jaren. In België volgt men met argusogen hoe doorheen

Algerije een vreselijke onafhankelijkheidsoorlog raast. In Brussel vreest men een soortgelijk scenario – maar hoe kan een land zijn overzeese gebied, dat tachtig maal groter is dan het moederland, voor zo'n ramp behoeden? 'Dipenda' roept de Congolese bevolking luid. De Belgische regering beslist in alle haast om de kolonie los te laten. Een week na de onafhankelijkheid slaan de Congolese strijdkrachten aan het muiten in de steden. Ze halen hun gram bij de Belgische en blanke bevolking, op dat moment zo'n tachtigduizend

zielen. Die vluchten naar de vliegvelden in de hoop dat een Sabena-toestel hen naar Leopoldstad of Usumbura brengt, om vandaar naar België te vliegen. Er breekt paniek uit, en de toestand loopt uit de hand.

LUCHTBRUG LEOPOLDSTAD – ZAVENTEM

Vanuit Brussel wordt in allerijl een luchtbrug opgebouwd. De hele Sabena-vloot, maar ook die van Sobelair en het Antwerpse BIAS maakt zich klaar om te vertrekken. Ook KLM, Air France en tientallen andere maatschappijen komen in het getouw om tienduizenden Europeanen te ontzetten. De luchtmacht zet zich in en ook het Amerikaanse leger is van de partij. Sabena zal de hoofdrol spelen in de hele operatie.

Alle langeafstandstoestellen scheuren richting Leopoldstad en Usumbura: de DC-6'en en DC-7's, maar ook de vijf splinternieuwe Boeing B-707's.

Aan boord zitten ook para's, die na de landing de controle van de vliegvelden overnemen. Vooral in Leopoldstad groeit bij elke landing de hoop om snel te kunnen vertrekken. Sommige vluchtelingen hebben in de vertrekhal dagenlang op hun koffers gezeten. Buiten de luchthaven staan alsmaar meer achtergelaten auto's geparkeerd.

Voor de Sabena DC-3-crews is het een hele uitdaging om mensen op te halen op de diverse vliegvelden in Oost-Congo. Startbanen in de brousse worden geblokkeerd door rebellerende militairen. Pluspunt is dat de Belgische bemanningen een ruime ervaring hebben om te opereren op de typisch onverharde Congolese startbanen, die niet uitgerust zijn met navigatiemiddelen noch met enige startbaanverlichting. De reddingsoperaties zijn bij elk vertrek zenuwslopend. Telkens is er immers die onzekerheid of de landingsbaan vrij zou zijn bij aankomst. In heel wat gevallen hebben de rebellen benzinevaten op de startbaan gerold en moeten de vliegtuigen onverrichter zake terugkeren. Veelal is het enkel mogelijk te landen in de duisternis, doorgaans bij het ochtendkrieken, wanneer de vluchtelingen erin geslaagd zijn om de startbaan vrij te maken terwijl de rebellen hun roes uitslapen. Geen startbaanverlichting? Geen probleem: een aantal wagens worden opgesteld langs het begin van de piste. Hun koplampen zijn voldoende om de piloten een referentielijn te geven voor de landing. De muiters komen meestal te laat om tussenbeide te komen, en meermaals keren Sabena DC-3's terug met kogelgaten.

Non-stop vliegen DC-3's af en aan met nog meer vluchtelingen uit het Congolese binnenland. Het tempo is hels, de hitte verzenkend maar Sabena-directeur Giovanni Dieu houdt streng de hand in de operatie. De luchthaven van Leopoldstad wordt helemaal door Sabena ingenomen. KLM wijkt uit naar het nabijgelegen Brazzaville om diegenen naar Europa te brengen die de Congorivier zijn overgestoken. Op beide vliegvelden hoopt men dat de brandstofvoorraad niet opgeraakt.

MILITAIRE OPERATIES

Ook op 10 juli landen Belgische para's in de ertsprovincie Katanga. In Elisabethstad overmeestert men de rebellerende militairen om de Europeanen gerust te stellen. Zowat driehonderd vluchtelingen worden met twee DC-4's van Sabena en transportvliegtuigen van de Luchtmacht naar Kamina geëvacueerd. De bezetting van Ndjili (Leopoldstad) is een gecoördineerde operatie: de para's worden gesteund door de drie Belgische Harvards die vanuit Kitona de weg tussen het vliegveld en de stad beveiligen. Eens de veiligheid van het vliegveld verzekerd, worden bijkomende troepen met DC-4 en DC-6 aangevoerd vanuit Kitona. Deze worden vooral ingezet om Ndjili te beveiligen en de vluchtende blanken op hun weg naar de luchthaven te beveiligen. De Harvards worden gestationeerd in Ndjili en zullen vanaf 14 juli de weg tussen Thysstad en Leopoldstad/ Kinshasa controleren om eventuele versterkingen van de rebellen een halt toe te roepen. De evacuatie kan nu ongehinderd doorgaan; met honderden stromen de Europeanen toe vanuit de stad; de exodus vanuit West-Congo komt nu definitief op gang.

Wilfried De Brouwer is op dat moment één van de jonge Harvardpiloten: “'s Avonds aan de bar in Ndjili horen we sterke verhalen van gechoqueerde mannen die verplicht werden om persoonlijk toe te zien op de meermalige verkrachting van hun vrouwen. Beklemming, angst en gelatenheid, maar toch zijn de meesten opgelucht dit land te kunnen verlaten. Belgische militairen worden beschouwd als redders in nood, die hun leven wagen om hun landgenoten uit dit wespennest te bevrijden.”

17 juli 1960 zal een dramatische dag worden. Een Alouette II helikopter van de Belgische koloniale Weermacht moet een paar bedreigde Europeanen oppikken in Lukula, een stadje ongeveer 30 km ten westen van Thysstad. De piloot is Emmanuel Kervyn de Merendré; hij wordt vergezeld door de gewestbeheerder André Rijckmans, die vertrouwd is met de omgeving.

Een Harvard escorteert hen om de veiligheid te verzekeren. Bij de nadering van Lukala vraagt Rijckmans aan de Harvardedpiloot om op afstand te blijven om de rebellen niet uit te dagen. De piloot, Baudouin de Changy, beslist om de brug van Inkisi te verkennen, op de weg tussen Thysstad en Leo. Dit knooppunt is al een paar dagen bezet door de rebellen; de blanken die via de baan vanuit Thysstad de hoofdstad willen bereiken worden er geblokkeerd. De Harvard van Baudouin wordt beschoten en geraakt; hij moet een noodlanding uitvoeren. Hij slaagt erin het vliegtuig aan de grond te zetten; maar wanneer hij uit de cockpit klimt wordt hij neergeschoten.

Ondertussen is er geen nieuws meer van de helikopter. Een tweede Harvard, met Wilfried De Brouwer aan de knuppel wordt er op uit gestuurd om na te gaan waar de Alouette gebleven is. Er is geen spoor meer van het toestel en achteraf is gebleken dat hij geland was op de koer van een cementfabriek waar de inzittenden werden overmeesterd door de muiters. De helikopter werd binnengetrokken in een hangar zodat hij niet meer zichtbaar was vanuit de lucht. André en Emmanuel werden afgevoerd naar Thysstad en omgebracht. Nog dezelfde dag worden hun lichamen, samen met dat van Baudouin in de Inkisi rivier gegooid, ten prooi van de krokodillen.

Wilfried De Brouwer: “Het drama laat sporen na in onze kleine groep. Van de vier Harvards die op 22 juni ontplooid werden naar Kitona blijven er slechts twee over. We zijn nog met drie piloten van het vijftal dat de verplaatsing naar Kitona had gemaakt. Een piloot werd gedood, een tweede was afgevoerd naar België met een rugletsel.”

MÊLEE OP EN ROND ZAVENTEM

In thuisland België volgt men de dramatische gebeurtenissen op de voet en is het bang wachten op de vluchtelingen. De Sabena-bemanningen steken op Zaventem de duimen op als ze even uit de cockpit stappen terwijl hun toestel volgetankt wordt voor de volgende evacuatie. Stewardess Nora Valckx: “Ik moest geen uniform aan: niks lipstick en hoge hakken, maar een lange witte schort met een rood kruis erop. Zo leek ik een verpleegster als er iets misliep.

Na een tijdje kwamen ze met de passagiers. Vreselijke dingen heb ik gezien. Ik heb dertig Spaanse nonnen aan boord gehad die stuk voor stuk verkracht waren. Twee van hen waren zo toegetakeld dat ze op een draagberrie moesten worden binnengedragen. Ze hebben de hele nacht zitten bidden. Ze aten niets, ze dronken alleen water. In Madrid stond één of andere kardinaal in een purperen gewaad hen op te wachten.

Toen ze de vliegtuigtrap afkwamen, gingen ze allemaal zijn handen kussen. Ik stond er huilend naar te kijken, ik krijg nog altijd kippenvel als ik eraan terugdenk.

Er waren ook ontzettend veel kinderen mee, heel veel baby's ook. We legden ze waar we konden: onder de zetels, in twee zacht gevulde kofferhelften... Het was één grote chaos. Iedereen wilde wég. Het vliegtuig werd soms echt bestormd. Er werden geen tickets gescheurd, maar we moesten iedereen die aan boord kwam wel heel goed bekijken, want verschillende mannen probeerden binnen te glijpen in vrouwenkleren, en het was vrouwen en kinderen eerst – want die waren ze daarbuiten aan het verkrachten.

Als we dan weer in Brussel aankwamen, had ik een shift van 36 uur achter de rug. Normaal had je dan recht op drie dagen rust, maar nu niet: je had nèt de tijd om eventjes te slapen, en je moest alweer met de volgende vlucht mee. Ik heb het zo'n tien dagen volgehouden.'

Aan het andere eind van de 7000 kilometer lange luchtbrug, rond en op Melsbroek en Zaventem, ontrollen zich identieke tafereelen als in Leopoldstad. Dag en nacht taxiën de overvolle Sabena-toestellen over het in

lage regenwolken gehulde platform. Het luchtverkeer van de Brusselse luchthaven is nauwelijks in goede banen te houden.

De andere Sabena-bestemmingen zijn on hold gezet. Passagiers met bestemming New York, Parijs, Madrid kijken verdwaasd in de drukte en wachten tot andere maatschappijen de Sabena-lijnen overnemen. Op kilometers afstand zit het autoverkeer al vast, duizenden voertuigen staan kriskras rond de luchthaven geparkeerd op alle mogelijke veldjes. Tienduizenden familieleden wachten op de vluchtelingen, mensen die de para's willen zien vertrekken en talloze nieuwsgierigen vullen de hallen en terrassen van het luchthavencomplex. Snikkende en bevende vrouwen houden hun huilende kinderen vast. Maar ook kinderen zonder moeders, en moeders zonder kinderen. Militairen, politiediensten, Rode Kruis-vrijwilligers en jeugdbewegingen helpen waar ze kunnen. De weinige mannen die zich onder de vluchtelingen bevinden, komen in tropenkleding met korte witte broek de trappen af en vertellen over de benauwde uren die ze doormaakten in Matadi, Leopoldstad, Elisabethstad...

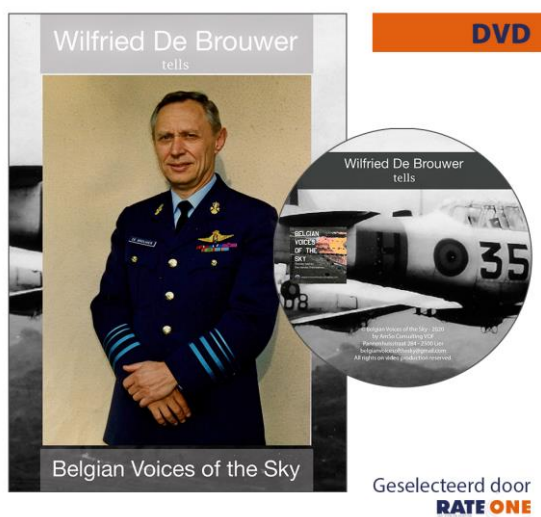
Een vrouw uit Antwerpen ("Noem alsjeblieft geen namen") die negen jaar in Leopoldstad heeft gewoond, streelt haar verschrikte kinderen en zegt: "Dat ik m'n huis en al m'n bezittingen heb verloren, is zo erg niet, als mijn man maar kans ziet om ook te komen... Alle mannen uit de buurt zijn met elkaar in één huis gaan zitten... Het verschrikkelijkst waren de patrouilles van Congolese soldaten, die dag en nacht om onze huizen zwierven en de uren waarin we op de verbinding met Brussel wachtten. We zagen telkens vliegtuigen en helikopters vol mensen vertrekken. Wij hebben moeten bidden en smeken om een plaats..." De tranen stromen haar over de wangen. In de kleine wachtkamer geeft de Sabena stewardess de fles aan de kleinste vluchteling, die onophoudelijk krijst. Dat is wat een Nederlandse journalist ter plaatse noteert.

Uit de toeschouwende menigte op Zaventem hoort men anti-Congolese kreten opstijgen. Wanneer de Belgische minister van Afrikaanse Zaken De Schrijver naar het Sabena-toestel stapt om naar Congo te vertrekken, wordt er gebruld en gejoeld. Als de Belgische para's naar de splinternieuwe, luxueuze Boeings marcheren, klinken er juichende kreten op uit de massa's op de promenades, die de grootscheepse evacuatie een dreigend, emotioneel karakter geven.

Op 17 juli landt een Boeing 707 voor de zoveelste keer op N'Djili. De stroom vluchtelingen lijkt niet te stelpen. Gezagvoerder Georges Jaspis kijkt in z'n hemdsmouwen toe hoe honderden baby's, kinderen en vrouwen op het tarmac zitten. In zijn toestel zijn er 189 zitplaatsen. Hij begint te rekenen – het gewicht is de bepalende factor om te weten of een vliegtuig veilig van de grond komt. De oorlogsvlieger in hem komt boven, regels worden overboord gegooid. Terwijl de ellenlange rijen de trap opklimmen, proberen hij en de rest van de bemanning de gezamenlijke kilo's van de radeloze wezens bij elkaar te tellen. Alle stoelen worden bezet, ook die van de stewards en stewardessen. Baby's legt men in de bagagemandjes en kinderen die niet op moeders schoot kunnen, zitten in de gangway.

Na de landing telt men het aantal passagiers. Het zijn er 303 – een record waarmee Sabena wereldwijd voorpaginieuws wordt.

Tussen 9 en 29 juli 1960 worden 34.483 vluchtelingen uit Congo geëvacueerd, waarvan 25.711 door Sabena. Van de in totaal 209 door Sabenavliegtuigen uitgevoerde vluchten worden er 62 met vijf Boeings 707 volbracht. Congo 1960 is een unieke prestatie in de Belgische luchtvaartgeschiedenis die enkel mogelijk was dankzij de totale inzet van al het Sabenapersoneel en de steun en de interventies van het Belgisch militair contingent ter plaatse: de para's, de transportvloot, de Harvards. Het getuigt van de beroepsbekwaamheid en de dash van deze mensen en van het leiderschap van het management en Defensie.

Met dank aan generaal Wilfried De Brouwer

Reportage uit RateOne 10 van Cynrik De Decker

Foto's: Luchtvaartgeschiedenis & archief generaal Wilfried De Brouwer

Yves Van de Broeck legde het verhaal van generaal Wilfried De Brouwer vast voor Belgian Voices of the Sky. [De DVD vind je in onze webshop.](#)

**6.7. CHOD Admiraal Hofman en Minister van Defensie Mevr. Ludivine Dedonder
3 Para in de bloemetjes gezet.**

Admiraal Hofman goed beschermd

“Ook tijdens deze Kerst- en Eindejaar periode zijn tal van onze ParCdo’s (3Para) in eigen land aan het werk. Dit in steun van de Politie in Operaties Vigilant Guardian/Spring Guardian en MEDIC als steun aan de Natie in verschillende Woonzorgcentra. Ik heb enkelen onder jullie gisteren een bezoek gebracht en een eindejaarsgeschenk overhandigd. Bedankt aan allen voor jullie inzet en volharding.

Chief of Defence.
Admiraal Hofman,

Mevrouw Ludivinr Dedonder Minister van Defensie

Admiraal Hofman op inspectie

Pakenhof
praat- en eetcafé

Pakenstraat, 61
www.pakenhof.be 016 40.75.36

Alle dagen open vanaf 10.00
Keuken open tot 22.00 uur
Dinsdag gesloten

UW RUG, ONS COMFORT

RUGVRIENDELIJKE PRODUCTEN OP MAAT VAN UW RUG

GEZOND ZITTEN

GEZOND SLAPEN

ADVIES DOOR SPECIALISTEN

GEZOND WERKEN

SIT & SLEEP ANTWERPEN

Ernest Van Dyckkaai 1 - 2000 ANTWERPEN
T 03 289 68 81
antwerpen@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP LEUVEN

Terwijnsevest 30 - 3000 LEUVEN
T 016 29 45 63
leuven@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP HASSELT

Genkersteeweg 299 - 3500 HASSELT
T 011 76 54 76
hasseelt@sit-and-sleep.be

Uit sympathie M.N.

DE TWEE KANTEN VAN TWINGTWTING.

Twingtwtig heeft mij niks gebracht!
Mij hoor je nooit zeggen
Dat wij samen meer kunnen dan alleen
Want als ik even verder kijk, ontdek ik
Spanning en onrust om mij heen
Elke week voelde ik minder
Verbinding met de mensen die me dierbaar zijn
Ik voelde
Dat ik vervreemd raakte van de buitenwereld
En zeg me vooral niet
“Er is iets moois in iedere dag”
Want hoe je het ook wendt of keert
Ik heb dit jaar stilgestaan
Je zult me nooit horen zeggen:
Twingtwtig bracht me veel lichtpuntjes

LEES DIT GEDICHT VAN ONDER NAAR BOVEN
Diana NUYTS VRT Taal.

ALLEMAAL SAMEN

ALLEMAAL SAMEN